

Drevi

Danes pojdem gol v jase,
Danes se posral bom vase,
Danes izven zaživel bom,
Danes naredim klobase.

Danes prdnem v roko Niki,
danes se smejim na sliki,
danes vržem kruh na tla
danes grem tja, kjer so čiki.

Danes bom zažgal si ruse,
danes bom razrezal kose,
danes se zanesem nase,
danes brišem bose nose.

Danes drkam le še včasih,
danes bivam v novih časih,
danes sem namesto sina,
danes slišim sebe v glasih.

Danes dam v uhó zamaške
danes pijem glúck iz flaške
danes ne poznam nikogar,
danes grem na fešte vaške.

Danes bom smrčal neslišno,
danes bom pojedel višnjo
danes je življenje lušno,
danes se bom paril s Krišno.

Danes me oči bolijo,
danes mi kriči: „UBIJ JO“
danes prosim za zlatnike
danes koljem noro svijo.

Danes sem kar bil sem danes,
danes ivan, jutri janez
danes bil sem, bil sem danes,
danes danes, danes danes.

-

Prečno progasti možgani
posilil bom tvojo dušo po natančno umerjenih pravilih

kradeš lastnosti

-

Slabo

Zavist zavita v spirali me bode
bedne pesmi; vse sem že živel.
Kaj si naj začnem s soncem?
Spotikam se po mesečini.

Polnil se bom z vsem, like
stlačil vase in jih sparil dva po dva,
se rezal na robovih, pil bom svojo nafto,
točil in izlival v in iz cevi brez dna.

Paše mi v mlačni kaši, dvojček
sem, triinsedemdeseterček sem,
radi bi bili edinček,
veseli, igrivi, nasmejani, pili sok
in strmeli v svet bi kot takrat,
ko bili smo metuljček cekinček.

Beli dnevi, topla soba, ne meditiram,
vse steče, nisem lačen, nisem žejen,
prijatelj sem, fant, obraz imam in roke.
Strmim v tla, ko se premikam skozi meglo.
Spotikam se po mesečini.

Huda ura

Kjer ni dna, tam ni globine,
in vsako dno se plitko kaže.
Čakajoč iznad krtine
mečem mimoidočim vraže.

Oni pa so stari popki,
prekompleksi in mesnati,
hodijo kot gnili šopki,
oh, da znal bi njih poznati.

Vse zaman je, trud odvečen,
sam bom raje trn pognal,
v cvet nje mladi, sočen, srečen,

piknil in podpis dodal.

Razmečkal sem svoje jadro

Monimolimnij

Blueprint Jernejevega obstoja

zmaličil
samoljubje
epitaf – nagrobnik

Iz globin neznosnih

Iz globin neznosnih,
tistih, kamor krtí pojdejo, da oslepijo,
kjer temé je strah megá temé,
iz abísa od koder srka strup muhá ce ce,
iz peklá z abnormalno atrofíjo,

podarjam ti, le zate, ljuba moja,
iznad zamaška kandidne nacije,
iz prajaška prakanalizacije,
daritev, ki le za šest sekund bo tvoja.

Demoni

Preveč besed sili skozi pore
brezoblične tvorbe temačnega izvora;
na dnu srca so tvoje nočne more
spletle gnezdo svojim dnevnim moram.

Oranžni opičjaki jih pestujejo,
v naročjih jih uspavajo pojoč,

dokler njih tentakli ne obmirujejo
in skozi sanjska vrata najdejo nazaj v noč.

Le včasih kakšno nekaj prebudi iz spanca
in zvabi jo v za njo napačen svet,
kjer luč izžge oči ji, da kriči
in slepa išče izgubljeno sled.

Takrat slišiš njene klice in čutiš lovke,
ki tipajoč za smerjo temnijo tvoj sij.
In vedi, da kot brez tebe ne bil bi jaz jaz,
brez opic in mor, ti ne bi bila ti.

salsa

Našel sem pomen v pomelu Nike,
slikam fotografije, fotografiram slike,
slabo slišim porka duš, kaj si nor malo
al je to dobrodelna akcija od hudih mož, ki se jim tresejo usnice?
Morda se bom osvobodil, morda sem že svoboden,
kaj pa če se bom namesto tebe vselil vate,
mi boš ti kuhala potico,
dobro potratno gibanico?
Morda bova šla jutri po novega naju,
če naju bo pričakal na stopnicah,
bova napisala veliko novost,
stopila si bova na ramena,
ssponkala najine ude,
bral ti bom najino veliko novost.
Še nikoli nisem napisal tako velike novosti, kot sedaj.
Kako dolgočasni so ti smisli sluzastih misli.
Ujet v sebi sem se znašel.

Grah, korenje, za to bom živel vse življenje.
Izbral sem to pot merkatorjevo.
Prodal vam bom svoj čas, vi pa kupite korenje, grah.
Arašidi, sveža pica mercator, pepsi s popustom,
ali želite še kaj? Kaj še? Bo to vse?
Lep dan, nasvidenje. Pivo, tonik, vodka, sladkor,
testenine, buttercrack, meth in čigumi,
redki lasje, izbuljene oči, copati,
poglej njegove čevlje,
spet se heca z mesnimi izdelki,
vroče je, končno je ura deset,
grah, korenje, grah, korenje,
zelo mizerno bitje sem, zelo sem ubogi,

to je vse, kar vem in znam,
obsojati in biti beden,
grah korenje mleko sir.

Osvobodilna fronta pancet,
prevajanje rogljičkov z mareličnim odvodom,
sprehod po grahu, korenju,
podaj mi ceno stegna,
fotografirajva se pred vitrino,
ne čakaj na majonezo.

Korenje grah

Občutiva nekaj zaradi nečesa,
bodiva nekajšna, da bova lahko nekaj,
izberiva si nekaj, da bova lahko o tem govorila,
predstavlja si nekaj in dajva temu nek pomen,
postaviva to v okvir in dajva temu nek zvok,
ponoviva za nekom nekaj, da bova poskusila kako je biti nekajšen,
ne ozirajva se na nekaj, da naju to ne bo omejevalo pred nečim drugim,
spoznajva, da sva nekaj in da nisva nekaj drugega,
narediva nekaj z nečim, da bo to nekaj naredilo nekaj z nama,
bodiva nekaj za nekaj časa in
ostaniva nekaj za zmeraj,
kupiva grah, korenje in dajva to vase,
stopiva do nečesa in s tem nekaj storiva,
saj je namreč nekaj kakor nekaj
in tisto nekaj več ni to,
kar bilo nekoč je nekaj, kajti
nekaj se spreminja in nekaj traja le
nekaj časa, dokler nekajšno nekaj
zaradi nekajšnih nečes ne stori nekaj
s samim seboj in tisto za zmeraj povzroči
nekaj, kar je takšno ali drugačno.
V glavnem, nekaj, ne vem, kaj,
je poljubilo moj nekaj in v sebi sem začutil nekaj,
kar je bilo bolj nekaj, kot katerikoli nekaj pred tem.
Nekaj sem ti obljubil pred dolgo časa,
res dobro je bilo tisto, kar sem ti obljubil,
vendar se ne spomnim, kaj.